

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Τό Εὐχολόγιον ἔχει ὡς ἑναρξιν "Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς..." Βλέπε κατωτέρω ὅτι δύναται νά λέγεται "Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία," πρὸ τῆς Μεγάλης Συναπτῆς.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι,
ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ
με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς
σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει
σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ
ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης
με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής
εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα
μου,

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην
σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ
προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποιθήκαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ'
ἐπιβλεψὼν καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου·
πάντες τὸ ὄνομά σου ἔργα χειρῶν σου, καὶ
ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξὼν
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς
σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ὀυσθείημεν διὰ σοῦ
τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ
γένους τῶν Χριστιανῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία

μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὕσσωψ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Κανὼν.

οὐ ἡ ἀκροστιχίς· Εὐχῆς
ἐλαίου ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα,
ὁ ἰλαρύνων αἰεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα
βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίῳ πιστούς·
Αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου
προσιόντας Σοι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Υπάρχει σου τοῦ ἐλέους Δέσποτα,
πλήρης ἡ σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίῳ θεῷ
μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν
ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν Σε
δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρισμόν Σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε,
ὁ Ἀποστόλοις τοῖς Σοῖς, ἐπ' ἀσθενούσι
δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς
ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι,
πάντας σφραγίδί Σου ἐλέησον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἀγνή
πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις
σου αἰεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς
σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως
μεγαλύνωσί σε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν
ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τοῖς

ἀσθενοῦσι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν Χάριν Σου ἄνωθεν.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ Θεῖα Σου, δείξας ῥοπῇ Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Λαμπάδι θεῖα φωτός, ἐν τῷ ἐλέει Σου Χριστέ φαίδρυνον, τοὺς ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους Σου σπεύδοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοὺς νοσοῦντας πρεσβείαις σου.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. *Αὐλῶν Ποιμενικῶν.*

Ὡς θεῖος ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δείξον τοῦ Σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῦνον ἅπαντας· Σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν Χάριν ἐξαιτούμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. *Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Ὁ ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ Λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, Αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἱασιν, τοῖς νοσοῦσί σου δούλοις, οἴκτειρον ἐλέησον, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζωσι τὴν Θεῖαν σου δύναμιν.

ᾠδὴ δ'. *Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.*

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κόσμον καθαῖρον, οἴκτειρον, ἐλέησον τοὺς τῇ θεῖα πίστει Σου, μάλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντας.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Ἰλαρότητι σφραγίδος τοῦ Σου ἐλέους, νῦν τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας Σοῖς δούλοις, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποίησον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱερουργοὺς ἐνθέους Σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου Σου, Φιλάνθρωπε σῶζεσθαι, σῶσον Σὺ ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη στεργρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατεφύγομεν.

ᾠδὴ ε'. *Σὺ Κύριέ μου φῶς.*

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Ὑπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ Ἐλαίῳ, τοὺς κάμνοντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα
ἄνωθεν, σφραγίδός Σου θείῳ τύπῳ, ἀγιάσας
ἀφράστως, χειρὶ Σου πάντα ἴασαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀφάτῳ σου στοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε,
δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου, διὰ πόρνης
ἀλείψεις, οἰκτείρησον τοὺς δούλους Σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθέ,
Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ χρισμένους
Ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τοὺς οἰκέτας Σου.

Ὡδὴ Γ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Λόγοις Σου, ὁ δι' Ἐλαίου δείξας
Φιλάνθρωπε, ἐν Βασιλεῦσι τὴν χρῆσιν, καὶ
Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῷ
Σου, καὶ τοὺς πάσχοντας σῶσον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων
ἐφάψοιτο, τῶν ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, τὰς
αἰσθήσεις Σῶτερ, σημειουμένων, ἀλλ' ἐν
σκέπη περιτείχισον τούτους τῆς δόξης Σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅρεξον, χεῖρα τὴν Σὴν ἐξ ὕψους
Φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὸ Ἐλαίον Σῶτερ,
ἀγιάσας δίδου τοῖς Σοῖς οἰκέταις, εἰς υἰεῖαν,
καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πέφνης, ἐν τῷ Θείῳ σου Τόκῳ
κατακαρπός, Μήτηρ τοῦ Κτίστου ἐλαία, δι'
ἧς πλήρης ὤφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῶζε,
προσβειῶν ἐπαφῇ σου τοὺς κάμνοντας.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγὴ, ὑπάρχων Ὑπεράγαθέ,
τοὺς πίστει θερμῇ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ σου,
προσπεσόντας εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας
λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους
ἀράμενος, παράσχου τὴν Θεῖαν Χάριν
ἄνωθεν.

Ὡδὴ Δ'. Ἦχος δ'.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς Σου, Σῶτερ
μόνος Θεός, πάντων ἰατρεύων πάθη τε
τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα,
Αὐτὸς θεράπευσον, καὶ τοὺς ἐν νόσοις
πάσχοντας Εὐσπλαγχνε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους
Σου.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρῆσει, πάντων
τὰς κεφαλὰς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν
χαρμονήν, τοῖς τὸν ἔλεον ζητοῦσί Σου, τῆς
ἐκλυτρώσεως τῷ πλουσίῳ ἐλέει Σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἰφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτέρ
Σου ἡ σφραγίς· πῦρ τε ἀναλίσκον πάθη τὰ
τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν
τὴν ἴασιν, οἱ δεδεγμένοι πίστει ὑμνοῦμέν Σε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακὶ πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τῶν καμνόντων, ἐξιλέωσαι τούτους δεόμεθα.

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Ἀπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ Θεῖον ἔλεος· τούτου τὸν τύπον γὰρ Δεσπότη, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι' Ἐλαίου ἱεροῦ χρῆσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν· οὓς περ δυνάμει, τῇ Σὴ πάντας ἴασαι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Πρείθοις τοῦ ἐλέους Σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν Ἱερέων Σου, πλῦνον ὡς εὐσπλαγχνος Κύριε, τὰς ὁδύνας καὶ τὰ τραύματα, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφορὰς, τῶν ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένων, ὅπως καθάρσει τῇ Σῇ, τύχῳσι ῥώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ ἰλαρότητος Ἑλαιοῦ, Θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς Σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνδοξον ὡς στέφανον Ἀγνή, ἡ φύσις εἴληφε τὸν Θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ

κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου φαιδραῖς, καταστεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνοῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Νεῦσον οὐρανόθεν Οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν Σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν Σου τοῖς προσιοῦσί Σοι, διὰ τοῦ Θεοῦ χρίσματος, τῶν Ἱερέων Σου φιλάνθρωπε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Ἰδωμεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ Θεῖον Ἑλαιον, ῥοπῇ σου ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσεῖληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ Θεοῦ τοῖς μετέχουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἰκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ, τοὺς Σοὺς οἰκέτας ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι Θεῖα ἐξιώμενος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑμνους καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις σου, τοὺς δι' ἡμῶν Πανάχραντε, τῇ Θεῖα σκέπῃ σου προστρέχοντας.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐν ἐλέῳ Ἀγαθέ, ἐπίβλεψον Σὼ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ Σου, τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρῖσαι θείῳ Ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους Σου.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Ἐδωκας τὴν χάριν Σου, διὰ τῶν Σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ Ἀγίῳ Σου, θεραπεύειν πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίῳ Σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἀγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου Σου, καταξίωσον Κύριε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Βλέψον Ἀκατάληπτε ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις. Ἐλαίῳ Σου θείῳ, τοὺς προσδραμόντας Σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντας πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ

δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζωσί Σε, μεγαλύνοντες τὸ κράτος Σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Χρῖσει τοῦ ἐλέους Σου, καὶ Ἱερῶν φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας Σου, ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, καθαρὸν ἔκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους παραμύθησαι, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγῶγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν Σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης Σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Τροπᾶριον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων
Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον
ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις Σου·
λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν
ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὕμνεῖν Σε, καὶ
δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

*Ἄν ἡ ἀκολουθία ἄρχισε μέ "Εὐλογητός," λέγεται
τώρα "Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία." Ἄν ἄρχισε μέ
"Εὐλογημένη," λέγεται ἀμέσως ἡ Μεγάλη Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν
Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ
τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, καὶ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἑλαιον
τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ
ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν
προσελθόντων εἰς τὸ Ἅγιον τοῦτο

Μυστήριον, καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει, καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον καὶ τὸ Ἴελαϊον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν

τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τροπάριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις Σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὕμνεϊν Σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, Σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων Σοι, σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Κοντάκιον τοῦ Παραλύτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἡγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ἀπολυτίκιον Ἀγ. Ἰακώβου.

Ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης.

Ἰκέτευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἀγ. Ἰακώβου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ του Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Κοντάκιον Ἀγ. Νικολάου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἀπολυτίκιον Ἀγ. Δημητρίου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπερμαχὸν ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου κάθειλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Ἀγ. Παντελεήμονος.

Ἦχος γ΄.

Ἀθλοφόρε ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀγ. Αναργύρων.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀναργυροὶ καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α΄

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ΛΒ΄ (32).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(5:10-16)

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, ἄδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυέσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτιρμῶν. Πρὸ πάντων δέ, ἄδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ. οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον Α'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(τ' 25 - 37)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευῖτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι

αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ
ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς
οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι
γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές;
ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ
ποίει ὁμοίως.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ Α'

Ἀναρχε, ἀδιάδοχε, Ἁγίε ἁγίων, ὁ
τὸν Μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας,
ιώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ
ἁγιάσον τὸ Ἑλαίον τοῦτο· καὶ ποιήσον αὐτὸ
χριομένοις τοῖς Σοῖς δούλοις, εἰς τελείαν
ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, εἰς
Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ
θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην
Σου καὶ τὸ ἔλεός Σου τοῖς ἀγαπῶσί
Σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ
τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ
ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ
φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀνορθῶν τοὺς
κατερραγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους
καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας
ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιάς θανάτου, λέγων
τοῖς ἐν δεσμοῖς "Ἐξέλθετε" καὶ τοῖς ἐν τῷ
σκότει "Ἀνακαλύπτεσθε". Ἐλαμψε γὰρ ἐν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως
τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς
ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
συναναστρέφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις Αὐτὸν
ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα Σοῦ τοῦ Θεοῦ
γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν
υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, ἀμετόχους
ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ
διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι
καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε
τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ Αὐτοῦ, εἰς τὸ
γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασιλείον
ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν
ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι·
Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς Χάριν εἰς

τὴν διακονίαν Σου ταύτην, ὡς ἔδωκας
Μωσεῖ τῷ θεράποντί Σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ
ἡγαπημένῳ Σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ
Σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην γενεὰν
εὐαρεστήσασί Σοι· οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς
γενέσθαι διακόνους τῆς Καινῆς τοῦ Υἱοῦ
Σου Διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἣν
περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα,
ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,
ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτία καὶ ζήσωμεν
τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως
τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἑλαίου
ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἑλαιον τοῦτο,
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ,
ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως,
πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον,
σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα
καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν
τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως
ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὧσι τοῖς ὑπεναντίοις
καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν
Ἀγίων Σου, μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ ῥυτίδα,
καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου
ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς
ἄνω κλήσεως.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ΡΙΖ' (117).

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ
ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος
καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(15:1-7)

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ
τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν,
καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ
ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν
πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ
ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ
ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον
ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν
ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα
διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ
Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις
κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν
ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ
Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν
Θεοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Εὐαγγέλιον Β΄

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(ιθ' 1 - 10)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν
Τεριχῶ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος
Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης,
καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν
τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ
συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης
ἡμελλε διέρχεσθαι. καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας
κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου
δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ
ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. καὶ ἰδόντες
πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ
ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.
σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον·
Ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι
ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον
σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι
καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ Β΄

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ
πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ

τῆς σοφίας πηγῇ, ἢ τῆς ἀγαθότητος
ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς
εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος·
Αὐτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν
προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι,
ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων
δούλων Σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου
τῷ μεγάλῳ, τὸ Ἑλαιοῦν τοῦτο προσάγομεν,
κατάπεμψον τῆς Σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς
ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους Σου. Ναί, Κύριε
εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις
ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος
αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ
ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν
αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν
ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ
τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπών· "Οὐκ ἤλθον
καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν"· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ
ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολομένην δραχμὴν
ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών,
ὅτι· "Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με σὺ μὴ ἐκβάλω
ἔξω"· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους σου
πόδας δάκρυσιν βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος·
σὺ εἶ ὁ εἰπών· "Ὅσάκις ἂν πέσης, ἔγειραι καὶ
σωθήσῃ"· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι· "Χαρὰ γίνεται
ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι"·
Αὐτὸς ἔπιδε, εὐσπλαγχνε Δέσποτα, ἐξ
ὑψους ἀγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν
τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις
Σου, ἐν χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ
ᾠρᾷ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τοὺς
δούλους σου τούτους, τοὺς ἐπεγνωκότας
τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντας

Σοὶ πίστει καὶ προσδεξάμενοι τῇ ἰδίᾳ σου
φιланθρωπία, εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ
ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας,
ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης
ἁμαρτίας καί, ἀεὶ συμπαρὼν αὐτοῖς,
διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
αὐτῶν, πορευομένους ἐν τοῖς δικαιώμασί
Σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι
αὐτοὺς τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτοῖς
δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομά Σου.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς ΚΖ' (26).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου·
τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(12:27-31, 13:1-8)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ
καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ
Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους,

δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους,
ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἱαμάτων,
ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται;
μὴ πάντες διδασκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις;
μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἱαμάτων;
μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες
διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα
τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν
ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην
δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον
ἀλαλάζον. Καὶ ἔὰν ἔχω προφητείαν καὶ
εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν
γνῶσιν, καὶ ἔὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν,
ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἔὰν ψωμίσω πάντα τὰ
ὑπάρχοντά μου, καὶ ἔὰν παραδῶ τὸ σῶμά
μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ
περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ,
οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ
λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ,
συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει,
πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον Γ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(10: 1, 5-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων,
ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους
ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς
λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε καὶ
εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε·
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ
ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ
κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεῖα
τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε,
λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε,
δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε,
δωρεὰν δότε.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν

τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ Γ'

Δέσποτα παντοκράτωρ, Ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ
παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων
τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς
κατερραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις
διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά
Σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ
ἔλεός Σου ἐπὶ τὸ Ἑλαιοῦν τοῦτο, καὶ τοὺς
χρισμένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί Σου,
ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἰασιν ψυχῆς τε
καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμὸν καὶ
ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης
νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε,
τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν
ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον
τὸν πυρετόν, πρᾶϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν
λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδώξον. Γενοῦ
ἱατρὸς τῶν δούλων σου τούτων· ἐξέγειρον
αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς
κακώσεως· σώους καὶ ὁλοκλήρους χάρισαι

αὐτοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Σου, εὐαρεστοῦντας
καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημά Σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ
ἔγνων ὅτι Θεὸς μου εἶ σύ.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(6:16-18, 7:1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν
Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ
ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε,
λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε·
καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ
θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας,

ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον Δ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(ἡ' 14 - 23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν

εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ακολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ Δ΄

Ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὖσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τάς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· Αὐτός, καὶ τὸ Ἑλαιοῦν τοῦτο σύνταξον εἰς ἱασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά Σου, παντοδύναμε, τοῦ σῶζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων Ἰατρός, ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἱάσαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς Σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς Σου· ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστάντες τῇ χειρὶ Σου τῇ κραταίᾳ, δουλεύωσί Σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς Σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμέν Σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ

Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε΄

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. ᾠδὴ πλ. α΄. Ψαλμὸς ΙΑ΄ (11).

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν νύκτων τῶν ἀνθρώπων.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(1:8-11)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχέκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ᾖμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συννυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς

ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστητῇ
ὑπὲρ ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Εὐαγγέλιον Ε΄

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(κε' 1 - 13)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
ἐαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ
νυμφίου. πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι
καὶ αἱ πέντε μωραὶ. αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας ἐαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ'
ἐαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν
λαμπάδων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.
μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ
νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι
ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας

αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον·
δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ
λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν
δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέση
ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.
ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν
ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ'
αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι
λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε
τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ
τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ Ε΄

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ
πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν
καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν
ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων
λιμὴν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων,
καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν
ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας
καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν
καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς
τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπών· "Λάβετε
Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς"· ὁ δεχόμενος
τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ
ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας
πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων
πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ
διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ
ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλόν Σου, τὸν
ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον,
καὶ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον,
καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον
βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς
τὸ ἐνδοτερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς
τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ
ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι
τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ,
καὶ θεάσασθαι αὐτοψεῖ τὸ πρόσωπον τῆς
ἀγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας

καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με
ἱεουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια,
καὶ προσφέρειν Σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ
τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν του
λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ
τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς
πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας
τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς·
Αὐτός, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν
προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγία
ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τῶν
δούλων σου τούτων, τῶν ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς
καὶ σώματος ὄντων, τὴν ἴασιν δώρησαι,
παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς, καὶ
συγχώρησιν πλημμελημάτων ἐκουσίων τε
καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτῶν πληγὰς
ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν. Δώρησαι αὐτοῖς ψυχικὴν ἴασιν,
ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου,
καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη
καὶ διηκόνει Σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τοῖς
δούλοις σου τούτοις παράσχου ἰατρούριαν καὶ
ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνης·
καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρισμῶν
καὶ τοῦ ἐλέους Σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς
ἐγκεῖται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ
πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς
εὗρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ
γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ
ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος,
καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ
ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν
δούλων Σου, οὐδεὶς εὗρεθήσεται καθαρὸς
ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται,
μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὥς ῥάκος
ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν

ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος
ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν
ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν
κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Σ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί,
ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(5:22-26, 6:1-2)

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός
ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία,
χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης,
ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς
ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι

καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι,
ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις
φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ
ἄνθρωπος ἐν τίνι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ
πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν
πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν,
μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη
βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον Σ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(ιε' 21-28)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ
γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων
ἐξεληθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα·
Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ
μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον

αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ Σ'

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ μῶλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἱμορροοῦσης, δωδεκαετὴ οὖσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαίωσας, καὶ τὸν ληστήν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ Σὲ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί Σου, Αὐτός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν δούλων σου τούτων, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένοντο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασαν ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυναν ἢ ἀφῇ κατεμαλακίσθησαν ἢ γεύσει κατεπόρνευσαν ἢ ἐν οἰαδῇποτε

κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ Σοῦ ἀπηλλοτριώθησαν θελήματος καὶ τῆς Σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἥμαρτον αὐτοί τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκκος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἔων αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων· πάριδε, ὡς ἀμνησίκκος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτῶν τῆς Σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτῶν ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός Σου· τὰς χεῖρας αὐτῶν ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν Σου· τοὺς πόδας αὐτῶν πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου Σου κατεύθυνον, πάντα αὐτῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ Σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· "Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς"· καὶ πάλιν· "Ἄν τινων ἀφῇτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῇτε, κεκράτηνται". Καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω καμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου Σου· σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῇ Σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ

ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη Σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός Σου· καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς C' (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου,

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(5:14-23)

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν

κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον Ζ'

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(θ' 9 - 13)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ

δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, Ἵλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ Ζ'

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἱατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων, πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαυῖδ καὶ Νινευϊταῖς, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου Σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν τελώνην, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν βλάσφημον καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ Απόστολόν Σου, ἀρνησάμενόν Σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· "Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἰδαίου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν". Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθα σου καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν Σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς δούλους σου τούτους καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν ἢ ὀρκῷ παρεπύκρναν

καὶ ὀρκωμότησαν, παρακαλοῦμέν Σε καὶ δεόμεθά Σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτοῖς, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνῶσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτῶν. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν Σου παρέβησαν ἢ ἐπλημμέλησαν, ὡς σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη Σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος Σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΤΕΩΣ

Πάτερ Ἅγιε, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτροῦμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σου (τόνδε), ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποιήσον αὐτόν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων,
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου,
Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψῶν
καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου,
Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ
Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου·
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι

ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι
Ἀναργυροί, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς
δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες,
παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ· Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς
ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἰδοὺ δέδωκα
ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων
ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν
μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ
καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε,
δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν
ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν
Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν
ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς
ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ,
καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν
προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν
Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον
εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε
Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ
σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.